

't Ridderke NIEUWSFLASH

FLASH
2020-1

DRIEMAANDELIJKS MEDEDELINGSBLAD VAN HOEMBEEK

Dauwtrappen vrijdag 1 mei

Op 1 mei wandelen we door de velden in Zemst-Laar en Zemst-Bos. Zemst-Bos is een gehucht dat zijn eigen ontwikkeling kende. Rond 1200 werd het zuidelijk deel van Zemst ontgonnen door de "Heren van Grimbergen". Het gebied werd in grote blokken verdeeld. Elke blok werd ontgonnen vanuit een grote hoeve. Van de grote "Sempsche Bosschen" bleef niet veel meer over dan de naam Zemst-Bos. Rond de hoeves bouwde men een "huchel" lemen huisjes. Deze bewonersvorm bleef bewaard tot 1700. De herberg "t Spilt" werd een eerste kern van het gehucht. Het verhuuren op jaarschaal betekende een ongekende uitbreiding van het woonbestand. Lemen huisjes rezen als paddenstoelen uit de grond. Maar de grond was eigendom van heren uit Brussel. Het gehucht telde al snel meer dan 500 inwoners. Afgezien van enkele gegoede pachters waren het meestal dagloners die hard moesten werken om te overleven. Armoede en werk waren het bindmiddel van de hechte gemeenschap van Zemst-Bos. In volle bloeiperiode, rond 1850 viel een onbegrijpelijke beslissing: Zemst-Laar kreeg een kerk, Zemst-Bos niet. Als reactie kozen de inwoners van Zemst-Bos een eigen pastoor en staken ze de draak met bisschoppelijke beslissingen. De samenhangigheid van de vrijbuiters werd zo sterk dat Bos zijn eigen ongeschreven wetten had. Eén daarvan was: "Het wild op het veld dat wij bewerken is van ons". De confrontatie met de boswachters gaf aanleiding tot persoonlijke vetes die in doodsb bedreigingen uitmondden. Zo geraakten de inwoners aan de reputatie van stropersvolk.

Het standbeeld van "Guske van Sac" staat symbool

voor de gemeenschap van toen: eenvoudige mensen die hard moesten wroeten, een koppig, eigenwijs volk.

Opgelet: wandeling langs onverharde wegen, zorg dus voor aangepaste schoenen of laarzen.

INSCHRIJVEN UITERLIJK 15 APRIL
door betaling van €15 op rekening van Hoembeka
BE73 7332 1720 5460

Afspraak op 1 mei om 7.00 uur aan taverne Hof van Laar,
Humbeekse baan 177, 1980 Zemst-Laar

Na de wandeling, rond 9.15 uur, staat het spek met eieren klaar
in taverne Hof van Laar

DE FORTUYNMOLEN

Wie naar Mechelen rijdt en aan het Potaardestraatje komt, heeft al opgemerkt dat het huis CANNAERTS van de kaart verdwenen is. Het grondstuk zal vanaf nu opgenomen worden in het grote bedrijvencomplex van Proctor & Gamble.

Hiermee is een hoofdstuk molengeschiedenis compleet afgesloten. Meer dan 300 jaar was dit huis algemeen als *"de Meule"* bekend. De laatste bewoonster was de echtgenote van *"Médard van de Meule"* die recent overleden is.

De molen zelf die er 230 jaar heeft gestaan werd rond 1910 afgebroken. De molenaarsfamilie Cannaerts, die eind 1800 uit Bouwel naar hier kwam, was laatst in het bezit van de molen die net over de grens met Hombeek stond. Het Potaardestraatje was de scheiding en het huis tegenover het molenhuis was Hombeeks. Het behoorde toe aan Edward Selleslagh, alias *"Wakken Boets"* of ook nog *"Wakken van Liénard"*. Een voorouder heette *"Boets"* en de vader van zijn vrouw was Liénard Peeters. Vandaar.

De oudste zus van *"Wakken Boets"*, Hortence Selleslagh (1884-1969), was met Jef Cannaerts (1885-1934), alias *"Jef van de Meule"* getrouwd. Ze hadden drie dochters en één zoon. Deze, Medard Cannaerts, was de laatste uitbater. Het molenhuis is lange tijd ook herberg geweest en heette toen *"In de Potaarde"*

De huizen van Wakke van Liénard en van Jef van de Meule werden in mei 1940 door Duitsers in brand gestoken. De oprukkende colonne bezetters was opgehouden door de Zenne en bezatte zich bij biersteker De Bond. Ze vernielden toen tientallen huizen en fusilleerden 5 onschuldige burgers op verdenking van sabotage.

Constant Cannaerts, een broer van Jef van de Meule maakte na datum verscheidene schilderijen van de fortuinmolen. Ze geven een goed beeld hoe het eertijds moet geweest zijn (zie beeld hiernaast).

Een zeer uitvoerige beschrijving van de geschiedenis van de Fortuinmolen en zijn eigenaars, huurders en uitbaters werd gemaakt door François Van Der Jeught. Deze werd door Hoembeka uitgegeven in het boek *Hoembekania*, deel 6 in 1995.

de greef IIII
centrale verwarming

Gijsbeekstraat 64
2811 Hombeek
015 411557

info.cvdegreef@skynet.be

 Crelan

KANTOOR WILLIAM CORNETTE BVBA
VERZEKERINGEN – BANKZAKEN
BANKSTRAAT 7
2811 MECHELEN-HOMBEK
TEL: 015/414819 – FAX: 015/424092
william.cornette@porPma.be

KROZ **DESIGN & MARKETING**

www.xlreklame.be

Waar u ook voor gaat,
wij gaan met u mee.

KBC Bank & Verzekering
Grote Markt 27
2800 Mechelen
015/298200
mechelen.centrum@kbc.be

Bank &
Verzekering

Wij gaan met u mee

Heemkundekring
HOEMBEKA
dankt zijn sponsors

MEULDERMANS bvba
VERZEKERINGEN

meuldermans@skynet.be

Home 4813

Proxy Leest

Ook open op
zondagvoormiddag

COIFFURE NICOLE

Gemeentestraat 29
Hombeek

Mark Deckers
pâtisserie

Fr. Reynierstraat 44
2811 Hombeek
tel.: 015/41.25.76

PPC
Computers Netwerken
Service & Advies

Brusselsesteenweg 202 Zemst
www.ppcsolutions.be
Tel.: 015410286

Retouradres:

R. Schelkens
Bankstraat 158
2811 Hombeek

Driemaandelijks tijdschrift P209706

Afgiftekantoor 1980 ZEMST

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Lezing Herwig De Lannoy

Een stad in volle vaart.

Bedenken, besturen en bewonderen in Mechelen en Hombeek in de 19e en 20e eeuw.

Mechelen beleeft in de twintigste eeuw unieke tijden. De mensen worden geconfronteerd met geheel nieuwe ideeën en ontwikkelen er zelf. Ze maken kennis met andere vormen van bestuur. Ze bewonderen en beleven de snel veranderende wereld rondom hen en spelen hun rol. Dat verhaal is zeker boeiend in een stad als Mechelen en een gemeente als Hombeek.

Na de catastrofe van de Eerste Wereldoorlog aanvaardt de gewone man niet langer de dominantie van de vooroorlogse elite. De macht van de Kerk kent nog een hoogtepunt in de tussenoorlogse periode. Na de euforie in de dulle jaren twintig zorgt de crisis van de jaren dertig voor hoge werkloosheid. Een massa kiezers zoekt zijn toevlucht tot autoritaire leiders. Het nationalisme steekt overal in de wereld de kop op. Het komt tot een tweede wereldoorlog.

Na een moeizaam herstel vanaf 1945 krijgt in de gouden jaren zestig de welvaartstaat vorm. De macht van de Kerk verschrompelt. Het materialisme lokt ook protest uit, vooral van studenten. Zij zoeken andere levenswaarden. Kunstenaars verleggen grenzen. Studenten komen op tegen overconsumptie en voor de vrede en het milieu. De oliecrisis van 1973 veroorzaakt opnieuw hoge werkloosheid en sociale onrust. In de tweede helft van de jaren tachtig raakt de welvaartstaat opnieuw op volle toeren. Tegelijk wordt de wereld meer en meer "een groot dorp" door sneller vervoer, door de radio vanaf de beginjaren dertig, de tv vanaf de jaren vijftig en de digitale media vanaf de jaren tachtig. De Vlamingen evolueren van een verzuild volk naar ontzuilde individuen in een diverse wereld. Er komt een wereldwijde migratie op gang van een ongeziene omvang. De moderne mens verbruikt in sneltreinvaart de reserves aan grondstoffen en brengt het milieu aanzienlijke schade toe. Daardoor komt een mondiale klimaatverandering op gang. Ook dat raakt de mensen en nieuwe ideeën komen naar boven.

Mechelen doorloopt al deze omwentelingen op een heel eigen wijze, soms volgzaam, soms als voortrekker, maar altijd met veel dynamiek. Het boek 'Een stad in volle vaart' brengt voor het eerst het bewogen leven in Mechelen van 1918 tot 2000 in beeld.

Herwig De Lannoy brengt deze boeiende lezing ondersteund door interessante beelden. Hij is historicus, specialiseerde zich in stadsgeschiedenis en publiceert in wetenschappelijke tijdschriften en boeken, vooral over het Mechels verleden. Hij is ook voorzitter van de Koninklijke Kring voor Oudheidkunde, Letteren en Kunst van Mechelen.

Donderdag 19 maart
Dorpshuis Hombeek 20 uur
Gratis inkom

AGENDA 2020

Donderdag 12 maart:
Bezoek Gent
Tentoonstelling Van Eyck

Donderdag 19 maart:
Lezing Herwig De Lannoy
Politiek en sociaal
Mechelen

Vrijdag 1 mei:
Dauwtrappen Zemst-Bos

20 tot 27 mei:
Hoembeka-reis Italië
Turijn - Genua

Zondag 21 juni
Kermis Hombeek
Open-deur Hoembeka

Donderdag 27 augustus:
Fietstocht naar Lier

Begin september:
Vierdaagse reis

Vrijdag 23 oktober:
Lezing Erwin Horckmans
Sint Maarten - Sint Greef -
Sint Niklaas - Wodan

Zondag 8 november
Sinte-Metteviering
en dierenzegening

**Elke eerste donderdag
van de maand (*):**
Open archief
Van 19 tot 22 uur
(* niet in juli, augustus
of op feestdagen)

Hoembeka in Corona-tijden

Corona heeft het programma van Hoembeka in 2020 volledig onderuit gehaald.

Op donderdag 12 maart, de dag van de aankondiging van de lockdown, waren we één van de laatste groepen die nog konden genieten van de prachtige tentoonstelling Van Eyck, een optische revolutie.

Met spijt in het hart hebben we de daaropvolgende dagen moeten beslissen onze Hoembeka-reis naar Turijn en Genua uit te stellen naar dezelfde data in 2021 nl. van 20 tot 27 mei. De reeds betaalde voorschotten voor hotels en busmaatschappij hebben we kunnen recupereren als voorschot voor de reis van volgend jaar. De deelnemers zijn hier uiteraard reeds van op de hoogte gebracht.

Het dauwtrappen op 1 mei was niet mogelijk met de corona-maatregelen.

De geplande fietstocht naar Lier met demonstratie door de bakker van de Lierse Vlaaike moeten we eveneens uitstellen naar volgend jaar.

Voordat we de aanvraag voor organisatie van onze Dierenzegening en Paardenommegang op zondag 8 november bij de stad Mechelen konden indienen moesten we eerst een COVID EVANT SCAN uitvoeren. Resultaat: rood, dus geen mogelijkheid om de dierenzegening dit jaar te organiseren.

De lezing op vrijdag 23 oktober over Sint Maarten stellen we dan best ook uit tot volgend jaar.

Samen met de parochieploeg zullen we op **zondag 8 november** wel zorgen voor een **gebedsviering** waarop we de overleden leden van onze kring zullen gedenken.

Door het afgelasten van de meeste van onze activiteiten hebben we dit jaar onze kosten kunnen beperken maar spijtig genoeg ook weinig kunnen aanbieden aan onze leden.

Er zal dit jaar ook geen Ridderke meer uitgegeven worden.

Daarom hebben we besloten om volgend jaar geen lidgeld te vragen en het **betaalde lidgeld voor 2020 ook te laten gelden voor 2021.**

Voor de leden die hun lidgeld nog niet betaald hebben sluiten we een brief bij met vraag hun lidgeld zo spoedig mogelijk te willen betalen.

Daar er voorlopig geen nieuw Ridderke verschijnt zullen we in de toekomst de Flash aanvullen met interessante artikels over heemkunde, familiekunde of andere artikels met link naar Hombeek.

De leden die hieraan willen meewerken kunnen steeds contact opnemen met een van de bestuursleden.

OPEN ARCHIEF

Vanaf september is iedereen elke eerste donderdag van de maand tussen 19.00 en 22.00 uur opnieuw welkom in ons lokaal, op de eerste verdieping van het dorps huis, voor alle vragen, opzoekingen, of om mee te werken aan de digitalisering van ons archief.

Noteer alvast volgende donderdagen:

3 september, 1 oktober, 5 november, 3 december

Bel aan de deur van de zaal en wij komen open doen.

Gemeentewegen in Hombeek

Volgens een nieuw decreet dat vanaf 1 september 2019 in voege trad zijn alle openbare wegen voortaan gemeentewegen, ongeacht of het veldwegen zijn of grote straten en ongeacht wie de eigenaar ervan is.

Een beetje geschiedenis.

De eerste wegen zijn wellicht ontstaan door mensen die zich een weg baanden om water te halen, voedsel te zoeken, te jagen,... Reeds voor de komst van de Romeinen kenden de Kelten in onze streken (450- 50 v.C.) het gebruik van karren en landbouwwerktuigen die door dieren werden getrokken. Het waren echter de Romeinen die het eerste grote wegennet aanlegden dat heel Europa doorkruiste. Daardoor konden de legers zich relatief snel verplaatsen naar alle uithoeken van hun uitgestrekt rijk. Julius Caesar liet in onze streken (vanaf 58 v. C.) 'Belgica Prima' aanleggen, een wegennet dat zowel strategisch als commercieel belangrijk was.

Later geraakte het wegennet in verval. Het Romeinse recht dat de openbaarheid van wegen garandeerde, werd niet langer gerespecteerd. Wegen werden ingelijfd bij het domein van vele leenheren.

In de 11 de en 12 de eeuw, bij de opkomst van de steden, zorgde de economische groei ervoor dat heel wat verbindingen in ere werden hersteld, o.m. voor handelsverkeer. Tevens ontstonden tal van kleine lokale verbindingen die meestal niet werden verhard. Die dienden om zich te verplaatsen van het ene dorp naar het andere, om gehuchten en parochies te verbinden of boeren toegang tot hun akkers te verlenen.

Onder keizer Karel werd een indeling van de wegen doorgevoerd, met voor elk type weg eigen kenmerken inzake inrichting en gebruikers.

Een latere verordening (1536) regelde het onderhoud van de wegen. Dat werd een taak van de eigenaars. Als zij daartoe niet in staat waren, kwam het ten laste van de parochies of heerlijkheden. De welomschreven onderhoudstaak werd 'corvee' genoemd en werd door Lodewijk XIV afgeschaft.

In het begin van de 18 de eeuw was ons wegennet erg verwaarloosd. De vroegere verbindingswegen waren dikwijls vervallen tot aardewegels die gedurende een groot deel van het jaar ontoegankelijk waren door de modder. Aangelanden en eigenaars onderhielden ze niet meer en vaak werden ze ingepalmd om akkers uit te breiden.

De eerste topografische kaarten van onze streken werden onder het gezag van de Oostenrijkse Habsburgers opgemaakt. De kaart van graaf de Ferraris (1777) toont reeds vele dichte

wegennetten rond de belangrijkste steden. Op bevel van Maria Theresia werden de eerste steenwegen aangelegd, zodat er weer grote verbindingen tussen de steden tot stand kwamen.

Tijdens de Franse bezetting (1795-1814) kwam er o.m. een gloednieuwe classificatie van wegen. Onder Willem van Oranje (1815-1830) kwam een duidelijke verdeling van bevoegdheden tussen het rijk en de provincies.

Pas na de revolutie van 1830 werd de echte basis gelegd van het huidige wegennet. De wet van 1838 handhaafde het innen van tolgeld om daarmee het onderhoud en de modernisering van de wegen te betalen. In een tweede fase ging de aandacht naar de lokale verbindingen, de buurtwegen. Ook de buurtwegen, zowel smalle als brede, waren openbare wegen die verkeer mogelijk maakten binnen een dorp, tussen verschillende dorpen of van dorpen naar steden of naar grotere wegen toe.

De wet van 1841 op de buurtwegen moest zorgen voor goede verbindingen. Veel van onze huidige 'trage wegen' zijn de buurtwegen van toen. Deze wet legde strikte procedures vast om dergelijke wegen te openen, te verleggen of af te schaffen. Het onderhoud werd van dan af een verplichting van de gemeenten. Alle Belgische gemeenten lieten een 'Atlas der Buurtwegen' (1841-1845) opstellen. De wet had tot gevolg dat in de jaren nadien kilometers buurtweg heraangelegd werden of opnieuw in gebruik genomen. Ze werden aangeduid met 'chemin' of 'sentier' naargelang de breedte. Achteraan in de atlas staat meestal ook de naam vermeld en de wettelijke breedte. Een 'sentier' is in Hombeek 1,40 m, in Zemst is dat 1,65m. De breedte was bepalend voor het verkeer dat er door mocht of kon, b.v. een kruiwagen, hondenkar, paard,... Later toen de fiets verscheen bleken deze wegen ook voor de fiets uitermate geschikt.

De opkomst van de auto bracht heel wat bruuske veranderingen met zich mee. Vele van deze buurtwegen werden verbreed en aangepast aan het verkeer. Ook de mechanisatie in de landbouw en de ruilverkaveling veroorzaakte een schaalvergroting en daardoor is dit oude buurtwegenpatroon bijna niet meer te herkennen. In de jaren 70 kwamen er snelwegen bij die het tracé van heel wat buurtwegen doorsneed zodat doodlopende verbindingen in onbruik raakten. Sommige van die oude buurtwegen werden onze huidige straten, andere bleven gewoon bestaan zoals vroeger en nog andere werden - al dan niet moedwillig - geheel of gedeeltelijk afgesloten of ingepalmd door aangelanden. Zo komt het dat vroegere verbindingen soms totaal verdwenen of nu doodlopen op een akker of weiland. Ook het aantal gebruikers liep sterk terug. Vooral in de jaren 80 zijn heel wat oude buurtwegen verloren gegaan. De topografische kaarten, de zgn. stafkaarten, laten dit duidelijk zien. Komt daarbij nog dat er na de fusie van gemeenten zo goed als geen controle meer was waardoor vele eigenaars en boeren tal van officiële wegen onwettig afsloten of inpalmden. Al de problemen die we vandaag kennen zijn daaraan te wijten en niet aan een gebrekkige wetgeving.

De belangstelling voor de buurtwegen is de laatste jaren weer opgeflakkerd. In het dicht bebouwde Vlaanderen namen recreatie en toerisme immers een hoge vlucht. De herontdekking van die 'trage' verbindingen is vooral te wijten aan het succes van buitensporten als wandelen, joggen, fietsen, paardrijden, de toename van de vrije tijd en anderzijds de noodzaak om te ontstressen. De steeds toenemende vraag naar verkeersvrije verbindingen voor korte afstanden en de mogelijkheden die onverharde paden bieden op het vlak van natuurbehoud en beleving hebben de aandacht voor trage wegen alleen maar aangewakkerd. Steeds meer burgers begonnen de gemeenten te wijzen op hun plichten en overtreding van de wet. Met een nieuw decreet dat de oude wet vervangt werden heel wat zaken anders geregeld. De atlas blijft evenwel behouden.

Nieuwe naamborden

De gemeenten zijn volop bezig met al de gemeentewegen te voorzien van een naambord. Ook in Hombeek zijn er reeds een aantal geplaatst. Voor de naam werd in de eerste plaats gekeken naar de toponiem die ook in de atlas vermeld staat. In Hombeek is wel een probleem omdat verschillende wegen in de atlas aangeduid zijn met 'Molenweg', alle wegen die voerden naar de kloostermolen. Andere werden dan ook beschreven als 'Heydeweg', ten gevolge van de ontbossing die op verschillende plaatsen nog plaatsvond. Om daaraan te verhelpen werd dan gekozen voor een naam die ter plaatse gebruikelijk was. Op andere naamborden wordt 'Molenweg', 'Heydeweg' of 'Merktweg' weggelaten en enkel het nummer van de buurtweg vermeld.

Voor de achtergrondinformatie raadpleegden we "Toponymie der gemeente Hombeek" door Jan Lindemans en Frans De Ridder en de "Atlas der Buurtwegen".

Tussen haakjes vermelden we wanneer een naam voor het eerst vermeld werd.

Boskantweg. In de atlas staat deze als Heydeweg maar die naam werd elders reeds gegeven. Boskant verwijst naar het gehucht.

Bos Van Aaweg (1400: 'neven den bosch van Aa'). Het bos van Aa werd pas laat ontgonnen voor de landbouw en later onteigend voor zandwinning en nu in beheer van Natuurpunt. 'Katrienkesbrug' maakt de verbinding met de gelijknamige weg op Zemst mogelijk. In die omgeving stond vroeger een huisje, bewoond door een zekere Katrien.

Egelgembroekweg (1317: 'terra nostra in egghelen').

Groenweg (1712: 'aen den Groenenwech').

Heiweg, in de atlas vermeld als 'Heydeweg' maar in de volksmond 'Aaweg' of 'Mètwegske' genoemd.

Heykensweg (1615: 'aent heyken). Dit gehucht had eertijds ook nog een treinhalte.

Hombekerbroekweg (1317: 'in Hombeker broec'). Met de aanleg van de E19, op het einde van de jaren 60, werd het broek, op de rechteroever van de Zenne, doorsneden.

Kasteelweg. De weg die leidt naar het vroegere kasteel 'Carmosteyn' dat zijn naam dankt aan de Mechelse familie Kerremans die er lange tijd eigenaar van was.

Lindenveldweg (1458: 'opt lindevelt aen de climmestraet') Genoemd naar de linde die er ooit stond op de splitsing van twee wegen.

Marktweg. In de atlas vermeld als 'Merktweg'. Het was een van de wegen die leidde naar de markt.

Middenveldweg (1317: 'in Middenvelt') Verschillende wegen kregen dezelfde naam om te vermijden dat reeds bestaande woningen van adres zouden moeten veranderen:

41: Kriekerijweg, 43: Vaereweg, 31: Schippersweg. Bovendien zijn sommige namen reeds in gebruik.

Molenweg (1349: 'bi onsen molen'. De oude windmolen van Leliëndaal op de Hombekerkouter werd door de Duitsers afgebrand in 1914 en nooit meer heropgebouwd.

Pasgat (1625: 'aent pasgat'. De naam komt van 'toegang tot een pas, een weide'. Het woord 'pas' komt van het Latijn 'pascuum'. Het vormde een wig in de Hombekerkouter, aan weerskanten van het beekje dat van Regelaar komt.

Regelaar (1279: 'in loco... qui dicitur reghelaer'. Het was een enclave van Smalbrabant op Mechels Hombeek. Is nu een gehucht, door de Kapelseweg doorsneden. Het groeide rond de brouwerij met herberg 'In het Regelaar', gebouwd door de heer van Smalbrabant in het begin van de 18 de eeuw. De schepenen hielden er hun vergaderingen. De naam is tweeledig. 'Regen' betekent grensscheiding en 'laar' een open plaats in een bos.

Vaereweg (1611: 'den Vaerwech')

Verdrinkelingen (1714: 'aen 't Verdrinckelinck'. Het verwijst naar land op de Hombekerkouter dat vaak onder water stond.

In de nieuwe verkaveling aan de Zemstseweg kwamen er drie straten bij.

Bessemstraat werd genoemd naar een beemd in het Eglegembroek. Deze toponiem werd reeds vermeld in 1440.

Hellebeemd werd gekozen omdat er een grond in die buurt, op de kaart van van Acoleyen uit 1712, als 'Hellebeemdeken' werd opgetekend. (In 1594 bestond er ook reeds 'Hellekens', 'een erve gel. bij die haghe van den hultenendriesch'. De naam 'Blijkijzer' werd afgevoerd.)

Bergenstraat staat reeds vermeld in 1349. De naam werd behouden maar zorgt nu, meer zuidelijk, voor de ontsluiting van de nieuwe woonwijk.

Nog slechts enkele gemeentewegen hebben nog steeds geen naambord.

Het klooster van Leliëndaal en opa's bankje

Mia Van Steenwinkel, haar man Henk, en hun twee dochtertjes keken altijd vol verlangen uit naar het bezoek van opa uit Nederland. Opa zelf vond het heerlijk om telkens voor enkele dagen in Hombeek te logeren en terwijl Mia en Henk hun beroepsplicht vervulden en de kinderen op school waren, maakte opa graag een wandeling langs de "Bleukes" richting de zenne. Hij genoot er van, toch had hij één enkele opmerking. Moest er nu aan de splitsing een bankje staan, dan kon ik daar even rusten. Mia en Henk aarzelden geen moment; het bankje kwam er: "opa's bankje".

Na opa zijn er zoveel wandelaars en fietsers die van het bankje genieten.
Het is er inderdaad heerlijk. Je kan er mijmeren over een ver verleden en het klooster van Leliëndaal waarvan het kleine kapelletje een stille getuige is, je kan er dromen over een zorgeloze toekomst of gewoon genieten van de rust en het weidse landschap met in de verte uitzicht op de kerktoren van Hombeek.

de greef IIII
centrale verwarming

Gijsbeekstraat 64
2811 Hombeek
015 411557

info.cvdegreef@skynet.be

 Crelan

KANTOOR WILLIAM CORNETTE BVBA
VERZEKERINGEN – BANKZAKEN
BANKSTRAAT 7
2811 MECHELEN-HOMBEK
TEL: 015/414819 – FAX: 015/424092
william.cornette@portima.be

KROZ
DESIGN & MARKETING

www.xlreklame.be

Waar u ook voor gaat,
wij gaan met u mee.

KBC Bank & Verzekering
Grote Markt 27
2800 Mechelen
015/298200
mechelen.centrum@kbc.be

Bank &
Verzekering

Wij gaan met u mee

Lilly's

Schoonheidssalon
0472 66 51 96

MEULDERMANS bvba
VERZEKERINGEN

meuldermans@skynet.be

form 4813

Proxy Leest

Ook open op
zondagvoormiddag

COIFFURE NICOLE

Gemeentestraat 29
Hombeek

Mark Deckers
patisserie

Fr. Reynierstraat 44
2811 Hombeek
tel.: 015/41.25.76

PPC
Computers Netwerken
Service & Advies

Brusselsesteenweg 202 Zemst
www.ppcolutions.be
Tel. : 015410286

Retouradres:

R. Schelkens
Bankstraat 158
2811 Hombeek

Driemaandelijks tijdschrift P209706

Afgiftekantoor 1980 ZEMST

Van Eyck. Een Optische Revolutie

Met een groep van 44 Hoembekaleden hebben we op donderdag 12 maart nog kunnen genieten van deze schitterende tentoonstelling in het Museum van Schone Kunsten in Gent.

Wij bewonderden de sublieme schildertechniek en verbluffende details op de gerestaureerde schilderijen van de gebroeders Van Eyck.

Wie de tentoonstelling nog eens rustig op de computer wil bekijken met engelstalige uitleg door één van de

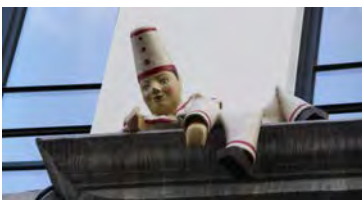
curatoren, mag een mail sturen naar hoembeka@gmail.com, dan wordt de link doorgestuurd.

Gent is een mooie stad. Dat hebben we na de middag kunnen vaststellen onder leiding van 2 bewamegidsen, die ons de mooie en verborgen plekjes van Gent lieten ontdekken.

Onderweg mochten we "sneukelen" van de zoete specialiteiten van de stad.

BETALING LIDGELD 2020-2021

Leden die hun lidgeld nog niet betaald hebben vinden een herinneringsbrief in deze flash.

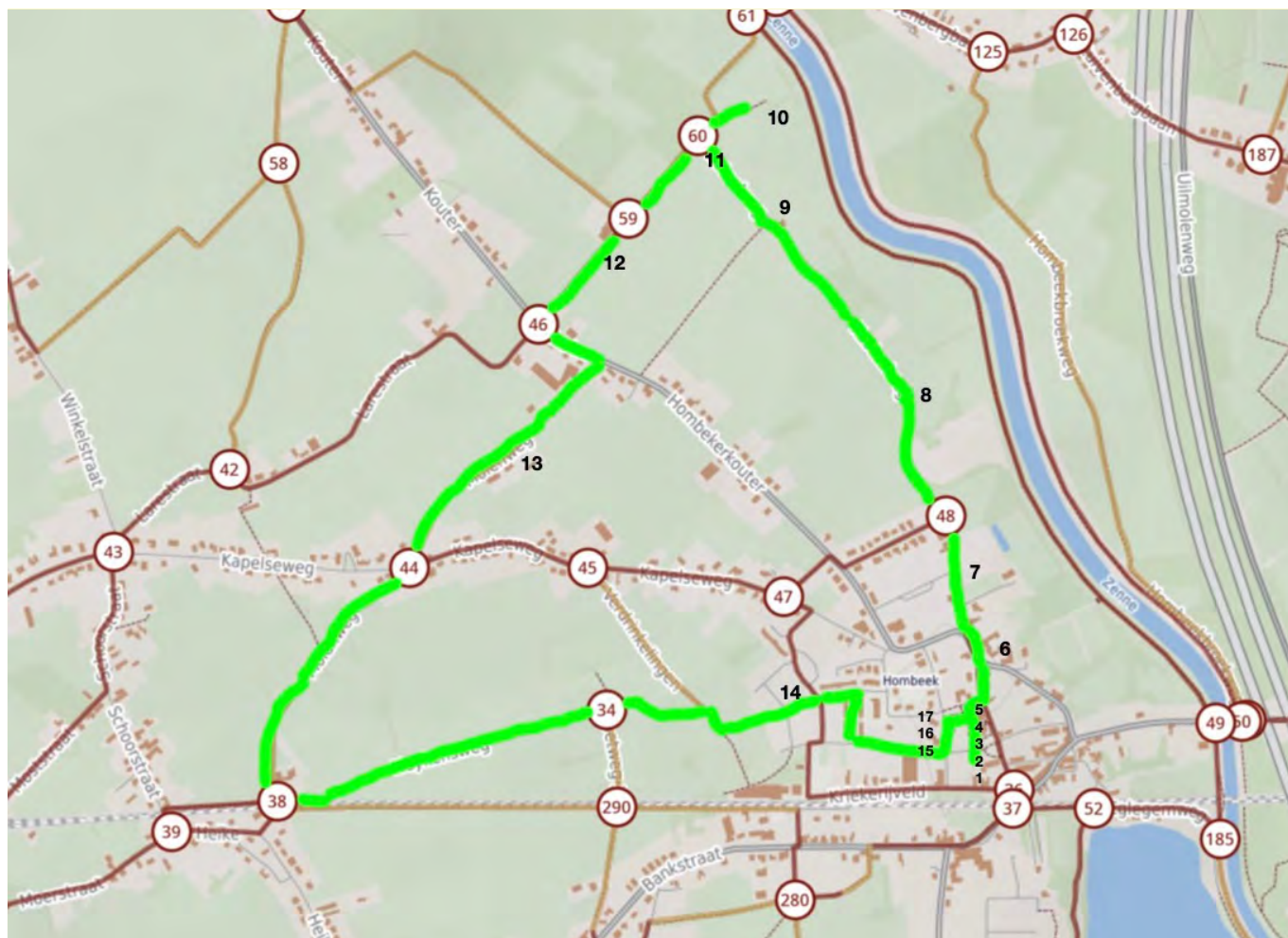

Hombeekse historische - en natuurwandeling

Ten gevolge van Covid-19 zijn vele verenigingen genoodzaakt hun activiteiten te stoppen. Ook Hoembeka werd hierdoor getroffen.

Als heemkundekring achten wij het echter opportuun om dit najaar de draad weer op te nemen met een mooie wandeling in eigen dorp en op die manier een aangename en leerzame activiteit te kunnen aanbieden aan alle geïnteresseerden. Omdat er nog steeds niet in grote groepen kan gewandeld worden opteren we voor een formule waarbij iedereen op eigen houtje, in familie- of vriendenkring op gelijk welk tijdstip de goed begaanbare route zelf kan afleggen.

We vertrekken aan het dorpshuis maar zij die verderop wonen kunnen gelijk waar starten.

Wij beginnen onze wandeling van 5,5 km. aan het Dorpshuis

1 Dorpshuis

Op deze plaats stond vroeger de oude pastorie die moest wijken voor het 'modern beleid' in de jaren 60. Er kwam een nieuw gemeentehuis in de plaats dat na de fusie met Mechelen opnieuw andere functies kreeg en recent omgebouwd werd tot dorpshuis met vergaderruimtes en een feestzaal.

We vertrekken over het brugje richting kerk en zien aan de rechterkant de hoeve 't Oudt school die gerestaureerd wordt. We wandelen verder tot aan de kerk.

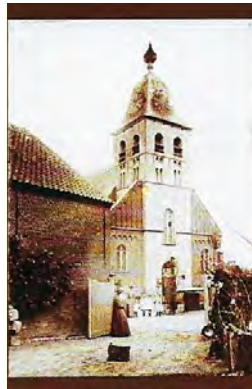
2 't Oudt school

De naam herinnert aan een vroegere functie, nl. parochiale school. Tot 1917 was het ook herberg 'In 't Oudtschool'. Na de dood van de laatste bewoners, de familie Jan Goossens, werd het verkocht aan Klaas Van Opstal die het grondig verbouwt.

3 Sint-Martinuskerk

Opgericht op een verhevenheid in het landschap dateert de onderbouw reeds uit de 10 de- 11de eeuw en was aanvankelijk een verdedigingstoren, nog geen kerk dus. Totaal vernield tijdens de Beeldenstorm werd deze in 1620 hofkerk, met de steun van de heren op Carmosteyn (Boccabella, Locquet,...). De kerk onderging heel wat veranderingen: in 1630 een nieuw hoogkoor; in 1660 een totaal nieuw schip; in 1750 werd de toren verhoogd met een barok dak. Daardoor kreeg de kerk dubbele galmgaten wat vrij uniek is. Door de sterke bevolkingsaan groei diende de kerk vergroot te worden. De huidige kerk dateert van 1853. Provinciearchitect Schadde wilde een neogotische stijl maar kon de Romaanse vormgeving niet negeren. Gevolg is de nogal plumpe koorpartij. De steunberen zijn er omwille van de grotere bovenvensters.

Tegenover de ingang van de kerk zien we een mooie gerestaureerde hoeve.

4 Het Speelhuis van ter Nath (hoeve Doms)

In 1640 gebouwd in opdracht van Livio Invrea, een edelman uit Genua, als buitenverblijf. Hiertoe zouden bouwmaterialen van het vernielde klooster van Leliëndaal gebruikt zijn.

Zijn dochter huwde met graaf van ter Nath, die op Relegthem woonde en hier gasten liet logeren, o.m. de schilder David Teniers. De erfgenamen verkochten het goed aan Peter Cauwenbergh die het ombouwde tot smoutmolen waarbij olie uit raapzaad werd gewonnen. Zijn nakomelingen verkochten het in 1825 aan de weduwe van Ceulemans, Anna Maria Van Asch, die hertrouwde met olieslager Martinus Slachmuylders uit Malderen, stamvader van de Slachmuylders in de hele streek. In 1846 bouwde haar dochter het om tot een empire getint landhuis en diende het als herberg. De zoon, Desiderius bouwde het om tot hoeve. Frans Doms trouwde er in met de dochter Leontine. Na de dood van hun twee ongehuwde zonen werd het door de huidige eigenaars in 2006 grondig gerenoveerd.

Ga nu naar rechts tot in de Sint-Martinusstraat en dan links richting Sint Maartensschool.

5 Pastorij

Werd opgericht in 1961, op de plaats van de vroegere hoeve 'Leliehoeve', ook 'Boerkenshoeve' genoemd, naar de bijnaam van de bewoners Keuleers.

De oorspronkelijke eigenaar was baron Kogels die failliet ging met de weddenschappen op paardenkoersen. Het geheel werd verkocht aan De Meester de Betsebroeck, later de familie Keuleers en daarna aan Van Goidsenhoven. Het dochttertje Elza verongelukte in 1944 omdat de muur begaf, waartegen meststoffen gestapeld waren.

6 Sint-Maartensschool

De drie gebroeders De Laet, landbouwers op de hoeve van 'Boerkens', schonken hun herenwoning en een perceel grond aan pastoor De Coster. Deze maakte alles over aan het Hombeeks schoolcomité, bestaande uit pastoor De Bruyn (zijn opvolger), dokter Van Assche, de dames Montens-de Meester, Smets- Pansius en de hoofdonderwijzeres. Op de verkregen gronden werden de eerste schoolgebouwen opgericht in 1907, naast het klooster van de zusters Annunciaden van Huldenberg. De herenwoning werd ingericht als naaischool.

Voorbij de school gaan we rechtdoor in de Loquetstraat en volgen we verder de onverharde Kasteelweg tot op het einde.

7 Kerkhof

We kunnen er niet naast de monumentale grafzerk van de familie Jacobs, de Mechelse brouwersfamilie, kijken.

8 Stort van Hombeek

Rechts van de Kasteelweg werd het huisvuil gedumpt. Vanaf 1954 kreeg Eduard Van Rompay, 'Lange Waar', de opdracht om het op te halen met paard en kar.

9 Verdwenen kasteel Carmosteyn

Elisabeth van Stalle huwde met Kerremans, eerste schepen van Mechelen. Hun dochter huwde met de la Tour. Onder Boccabello omvatte het geheel 40 ha. In 1670 werd ridder Azola eigenaar en later burggraaf Jan Antoon Loquet, heer van Ophombeek. Van der Linden erfde het en woonde er tot 1794. Na de Franse revolutie werd het omwille van de woelige tijd door de eigenaars verlaten, raakte in verval en werd gesloopt in 1826. Enkel het oud pachthof bleef nog over met de steen van de Locquets. Dat was bewoond door de familie Lauwers en werd in 1945 door een V1 totaal vernield. De waterput is het enige dat van de hoeve nog rest.

Schilderij Hombeek Carmosteyn van Hendrik Frans De Cort uit de collectie van het Kon. Museum Schone Kunsten van Antwerpen

10 Verdwenen klooster van Leliëndaal

Opgericht door pastoor Lambertus van Nosseghem in 1233 die al zijn goederen schonk aan Wouter II Berthout. Bedoeling was de invloed van de Berthouts versterken. Er moesten heel wat problemen opgelost worden vanwege de concurrentie met Kortenberg. De grond zou niet tiendenvrij zijn enz... De priorin van Leliëndaal moest ieder jaar cijns betalen aan Kortenberg. Het klooster werd bevolkt door 18 zusters uit de priorij van Gempe, Sint-Joris Winge.

In 1566 werd het klooster door de Beeldenstorm erg toegetakeld en in 1572 door de Spaanse Furie vernield. De zusters waren gevlucht. Zij kochten in 1692 grond in de Bruul te Mechelen, bouwden er een klooster dat zij betrokken in 1602. In Hombeek werd het klooster helemaal afgebroken in 1580 en twee jaar later verkocht.

Aan opa's bankje gaan we even naar recht tot aan het kapelletje dat ons herinnert aan het roemrijke verleden van Leliëndaal. We komen op onze stappen terug en volgen de buurtweg 25 tot aan de Hombekerkouter.

11 Opa's bankje

Het werd er geplaatst door Mia Van Steenwinkel en haar man Henk omdat hun opa uit Nederland graag in de 'Bleukes' ging wandelen als hij enkele dagen in Hombeek logeerde maar onderweg toch even wou uitrusten. De mooie tekst die erbij geplaatst is geeft nog meer glans aan dit kleine landschapselement dat momenteel gretig gebruikt wordt door de wandelaars en fietsers.

12 Buurtweg 25

Vormt de grens met Leest. In de 'Atlas der Buurtwegen' draagt hij de naam Laerestraat.

We volgen hem tot aan de Hombekerkouter waar we links afslaan. Een eindje verder nemen we rechts de Molenweg die herinnert aan één van de vele molens die Hombeek rijk was maar die helaas allemaal verdwenen zijn.

13 Verdwenen windmolen: Hoorde toe aan de heer van Ophombeek. Vanaf het kasteel van Hombeek, Carmosteyn, tot aan de molen aan de Hombekerkouter loopt nog steeds een weg die beide verbond.

De houten korenwindmolen is reeds vermeld in 1369. Na de brand van 1592 werd hij hersteld en in 1627 verkocht aan Anna Kerremans. In de 18 de eeuw was hij verpacht aan de heren van Hombeek, Locquet en Van der Linden, nadien steeds aan de familie Verlinden. In 1869 werd de molen verkocht aan landbouwer Bulens-Smets en later geschonken aan Bulens-Vekemans. In 1879 vond een deling plaats tussen Keersmaeckers en Vekemans. In 1914 werd de molen afgebrand. Op die plaats werd in 2012 een nieuwe woning opgericht.

We steken de Kapelseweg over en volgen de molenweg tot aan de spoorweg en komen toe op de Heykensweg.

We volgen de Heykensweg naar links en zien al gauw het silhouet van de Sint Romboutstoren opduiken en een beetje verder eveneens de kerk van Hombeek.

*Opgelet: ongeveer 200 meter voorbij wandelknooppunt 34 loopt de weg naar wandelknooppunt 45 naar links, **wij gaan hier echter naar rechts**, tussen 2 maisvelden, voor ongeveer 50 meter, dan naar links voor 200 meter tot aan het Pasgat.*

We komen in de Rode Doornstraat en gaan onmiddellijk naar rechts in de Vlierbesstraat tot op het einde, dan links tot aan het Boerenkrijgpad dat we volgen tot aan de Diepestraat. Aan de overkant zien we een nieuwbouw. Op deze plaats stond vroeger het gemeentehuis.

15 Het oud gemeentehuis: dit werd gebouwd in 1825 als eerste gebouw van de gemeente Hombeek, deed dienst als school tot 1878 en pas dan als gemeentehuis.

We volgen de Diepestraat naar links en zien aan de linkerkant het huis Meuldermans uit 1902.

16 Woning Meuldermans
Het dubbelhuis werd gebouwd in 1902 door de kinderen van een herenboer uit de Bankstraat. Later werd het bewoond door een neef, Jules Meuldermans, die dokter was. 'Huize Kriekerije' is de naam die recent door de huidige bewoner werd bedacht voor het rechter gedeelte van de woning.

Verderop aan de linkerkant merken we het dubbelhuis, gebouwd in 1880, in opdracht van de toenmalige schepen Voet.

17 Het neoclassicistisch dubbelhuis van schepen Voet is momenteel bewoond door de familie Vandevenne- Stoppie.

We slaan rechtsaf naar de kerk en gaan dan opnieuw rechts naar onze vertrekplaats. Bekijk misschien even het standbeeld van Sint-Martinus die vroeger aan de gevel van de pastorie stond en daar vervangen is door een paardenkop.

Hoembeka hoopt dat jullie genoten hebben van de wandeling en ook iets bijgeleerd hebben over de geschiedenis van Hombeek.

Retouradres:

R. Schelkens
Bankstraat 158
2811 Hombeek

Driemaandelijks tijdschrift P209706

Afgiftekantoor 1980 ZEMST

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

de greef IIII
centrale verwarming

Gijsbeekstraat 64
2811 Hombeek
015 411557

info.cvdegreef@skynet.be

www.marjet.be
MARJET
Fr. Reyniersstraat 42, 2811 Hombeek

Crelan

KANTOOR WILLIAM CORNETTE BVBA
VERZEKERINGEN - BANKZAKEN
BANKSTRAAT 7
2811 MECHELEN-HOMBEK
TEL: 015/414819 - FAX: 015/424092
william.cornette@portima.be

KROZ **DESIGN & MARKETING**

www.xlreklame.be

Waar u ook voor gaat,
wij gaan met u mee.

Bank &
Verzekering

KBC Bank & Verzekering
Grote Markt 27
2800 Mechelen
015/298200
mecelen.centrum@kbc.be

Wij gaan met u mee

Lilly's

Schoonheidssalon
0472 66 51 96

www.hoevelenbossche.be

MEULDERMANS bvba
VERZEKERINGEN

meuldermans@skynet.be

fone 0413

Ook open op
zondagvoormiddag

COIFFURE NICOLE

Gemeentestraat 29
Hombeek

Mark Deckers
pâtisserie

Fr. Reynierstraat 44
2811 Hombeek
tel.: 015/41.25.76

PPC
Computers Netwerken
Service & Advies

Brusselsesteenweg 202 Zemst
www.ppcsolutions.be
Tel. : 015410286

't Ridderke NIEUWSFLASH

FLASH
2020-4

DRIEMAANDELIJKS MEDEDELINGSBLAD VAN HOEMBEEK

2020 was voor de werking van Hoembeka een jaar met veel hindernissen.

De meeste van onze activiteiten hebben wij moeten schrappen.

Ook de maandelijkse open-archiefdagen hebben we moeten opschorten.

Zo gauw we opnieuw kunnen beginnen plannen, worden jullie door ons uiteraard als eerste op de hoogte gebracht van onze volgende activiteiten.

Onze jaarvergadering met nieuwjaarsreceptie, normaal begin januari voorzien, zal uiteraard voorlopig nog niet kunnen doorgaan.

In de tussentijd hopen we jullie met onze flash toch wat interessante artikels over Hombeekse onderwerpen aan te bieden met dank aan Ward De Kempeneer voor het „In memoriam” en het artikel over de opvang van Hongaarse kinderen in Hombeek en aan Herman Van Lint voor zijn artikel over Carmosteyn en Locquet.

Onze beste wensen voor 2021 kunnen we het best verwoorden zoals de kinderen het doen in hun jaarlijkse nieuwjaarsbrief.

Rene Schelkens
Voorzitter Hoembeka

Struicopjeffie door je hoofd
en gooi glitter in de lucht,
wens je allermeiste wensen en
stuur je zegen op de vlucht.
Spaar fijne momenten
en steek bubbels in je glas
Ik wens je een fijn nieuwjaar,
nog beter dan het dit jaar was,
gelukkig Nieuwjaar!

HET KAN VERKEREN

Een verslagen land.

Hongarije maakte onder eerste wereldoorlog met Oostenrijk deel uit van de dubbelmonarchie. "K.u.K." ging het heten "Kaiserlich und Königlich".

Het land verloor 2/3 van zijn grondgebied aan de buurlanden en er braken twee revoluties uit. Boedapest werd overspoeld door vluchtelingen. Er was voedseltekort bij de grote werkloosheid met een torenhoge inflatie.

Meer dan 40 treinen brachten de ondervoede kinderen uit Hongarije naar België, vooral Vlaanderen. Ze droegen een naamkaartje om de hals om herkend te worden. De pleegouders kwamen ze aan de stations ophalen. Die van Hombeek werden met een vrachtwagen van Mechelen-station naar hun nieuwe thuis gebracht. Normaal was voorzien dat ze zes maanden zouden blijven. Velen bleven langer of keerden nadien terug, soms meerdere keren. Enkel zijn hier voorgoed gebleven.

Nu, bijna 100 jaar geleden is het de moeite waard om dat voorvalletje nog eens op te halen en te bedenken dat ook in de Oostblokcrisis het Hongaarse volk op goodwill kon rekenen van Westerse bureaus.

Iemand die het in 1923 meemaakte

Gerarda Mariën, dochter van de hoofdonderwijzer, was toen 10 jaar. Ze herinnerde dit uitzonderlijk gebeuren zeer goed. Ze kende nog vele namen maar we zijn niet te weten gekomen wie al hun pleegouders waren. Gerarda vermeldt de secretaris Frans Govaerts uit de Frans Reyniersstraat. Er zijn schoolfoto's waarop Hongaarse kinderen staan en een paar foto's vonden we terug. Daaruit kan afgeleid worden dat bij het gezin Christiaens (Pikkerie of Dorp?) een jongen, Alador Zibonha, onderkomen vond en bij René De Witte – Mieke Buelens, naast de jongensschool in de Bankstraat, het meisje Petranka verbleef.

Op 26 mei 2020, toen de noodtoestand in Hongarije nog van kracht was, kondigde de regering van Viktor Orbán een decreet af. Daarin stond dat vluchtelingen zich eerst moesten melden bij Hongaarse ambassades in het buitenland. Daar wordt dan beslist over de asielaanvraag. Sinds deze zomer kunnen vluchtelingen zich alleen nog maar aanmelden voor asiel, ofwel buiten Hongarije ofwel bij de ambassade in Belgrado en Kiev.

We laten het over aan Europa en bemoeien ons hiermee liever niet maar er waren ooit andere tijden dat vluchtelingen uit Hongarije bij ons onderdak konden vinden.

HONGAARSE KINDEREN IN HOMBEEK

Gerarda MARIËN
(1913-2005)

In het jaar 1923 brak er in Hongarije een erge hongersnood uit. Vooral de kinderen uit de steden werden er het slachtoffer van. Hongarije had na de eerste wereldoorlog een groot en vruchtbaar deel van zijn grondgebied moeten afstaan aan het buurland Roemenië.

De Belgische kranten beschreven de schrijnende toestanden in dat land.

Toen deden de Belgische bisschoppen een warme oproep tot de mensen om hun huis en hun hart open te stellen voor de hongerslijdende Hongaartjes. En, hoewel de Hongaren tijdens de oorlog meevochten met de Duitsers tegen ons, werd de vraag van de bisschoppen geestdriftig beantwoord. Vele kinderen kwamen uit dat verre land naar Vlaanderen.

Ook pastoor De Ridder deed een pathetische oproep van op zijn preekstoel tijdens de zondagsmissen. En ja, ook in Hombeek kwam de gekende gastvrijheid van de Vlamingen tot uiting. Verscheidene families boden zich aan om een Hongaartje op te nemen. Pastoor De Ridder gaf het voorbeeld. De elfjarige Isabella Veress uit Debrecen zou bij hem een goede en joviale thuis

kennen. Van op zijn preekstoel gaf pastoor De Ridder, lijk een bezorgde moeder uitleg over het onthaal van de kinderen: "Geen te overvloedig en te zwaar voedsel in het begin" zei hij, "de kinderen zijn uitgehongerd en zwak. Maak ze wat melkpap en een licht gekookt eitje, een boterhammetje. Langzamerhand kunnen ze dan met de familiepot mee eten"

Op school werd er veel over de Hongaarse kinderen gesproken en zelfs gefantaseerd. Eindelijk brak de langverwachte dag aan dat de kinderen aan de herberg "De Leeuw van Vlaanderen" zouden aankomen. Het was een gure dag eind februari of begin maart. Ik zat toen in het 5de leerjaar, m'n nichtje Anna in het zesde. Ook bij hen werd er een kindje gevraagd. Het aankomstuur was bepaald om halfelf. Het is de enige keer dat Anna en ik een beetje haagschool hielden. Tijdens de speeltijd van 10 uur glipten we door de grote schoolpoort weg en recht naar het stationsplein. Daar stonden de pleegouders met de pastoor nieuwsgierig te wachten.

Eindelijk, stipt te halfelf, kwam uit de stationsstraat een grote vrachtwagen gereden, overdekt met een zeil. En die stopte onder de lindeboom aan de herberg "De Leeuw van Vlaanderen".

Een afsluitplank werd achteraan neergelaten en daar zaten "onze Hongaartjes" op ingeschoven houten banken: bleek, zeer mager, bedeesd en met een bange blik in hun ogen. Eén voor één werden ze op de grond getild. Rond de hals droegen ze aan een lint een kaart waarop de naam en het adres van het kind, de naam en het adres van de pleegouders stond. Een heer, die de kinderen vergezelde, las de namen. Eén voor één kwamen de nieuwe vaders en moeders naar voor om hun aangenomen zoontje of dochterke in ontvangst te nemen.

Bij de foto stond:
"Herinnering aan Pitranska".

Zo hartelijk en lief waren onze Hombeekse mensen dat er hier en daar op de magere gezichtjes al een glimlach kwam. Die van "den achteruit" waren met de "sjees" gekomen; die van dichterbij droegen zelf de grotere kinderen op hun arm naar de nieuwe thuis.

Nonkel Frans trok met de zevenjarige Stefi 't Söke naar zijn huis. Een stoet van familie en vrienden volgden hem. Het kleine meisje was van Hongarije tot in België gekomen in een dun versleten hemdeke en broekje. Als kleed droeg het een nachtpajon waarvan een grote zoom omgenaaid was en daarop een rozerood wollen vestje.

Later vertelde ze dat ze dat vestje in Brussel gekregen had. In een klein zakje had ze enkel rijpe kersen bij die ze onmiddellijk aan nonkel Frans gaf.

En weldra waren de Hongaartjes in Hombeek ingeburgerd. Al de kinderen kenden ze en speelden met Isabella, Kataline, Pirochka, Lili, Emma, Gisela, Erchabeth, Geza, Stefi, Angelka, Istvan enz. enz. Ze kwamen naar school en leerden er spoedig Vlaams.

Op het kasteel Expoel bij Mijnheer Montens verbleef de eerste weken een Hongaarse onderwijzeres (die goed Duits kende) om, indien er moeilijkheden waren, die samen met de pleegouders op te lossen. Veel werk heeft die zeker niet gekregen.

De Hongaartjes werden "in 't nieuw gestoken", kregen speelgoed en vooral lekker eten. Na een paar weken kon men die kinderen werkelijk niet meer herkennen: zo weldoorvoed en opgemonderd. Ze hadden hun Hongaarse taal helemaal verlerd en wij hadden een paar Hongaarse woorden aangenomen: iskola = school / templum = kerk / igen = ja / nem = neen / nem tudom = ik weet het niet. (Ik vrees dat de schrijfwijze van de Hongaarse woorden niet de juiste is!)

Na zes maanden, de afgesproken termijn, moesten de kinderen terug. Ze zeulden met goedgevulde koffers en pakken en valiezen. En vele tranen vloeiden langs beide kanten: de pleegouders en de kinderen konden moeilijk scheiden. En moet het verwonderen?

Bij de foto stond deze tekst:
"François en Maria Christiaens, Van Cuwenbergh, met in het midden, de Hongaarse jongen, Zibohna Alador"

Bij de foto stond:
"Juffrouw Moyson, Pitranska (Hongarije) Marie Buelens, latere echtgenote van René De Witte". Het waren de ouders van Gusta De Witte (19008), gehuwd met meester Eugene Goovaerts, Marcel (1912) en Louis De Witte (1915) gehuwd met de vroedvrouw, Maria d'Hollander.

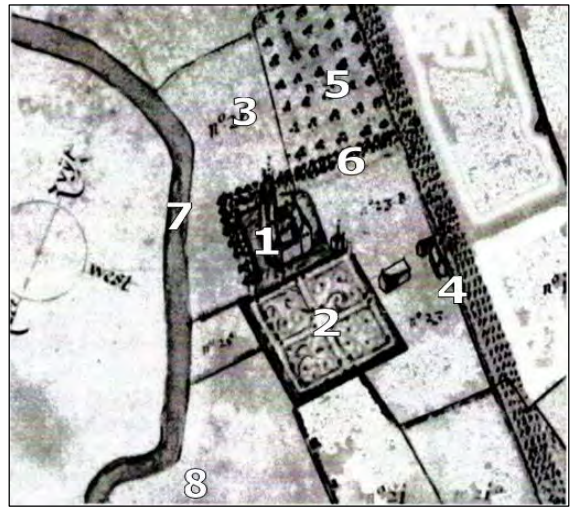
Vele kinderen keerden na een tijd terug naar Hombeek, om er een tweede termijn van 6 maanden door te brengen. Sommigen kwamen tot driemaal terug o.a. Isabella bij de pastoor De Ridder. Stefi 't Söke van nonkel Frans kwam nog in 1939 op bezoek naar Hombeek en moest dan in "full speed" vertrekken omdat de tweede wereldoorlog begonnen was in haar land. We vernamen niets meer van haar. De Hongaarse bevolking bleef steeds zeer dankbaar voor ons volk. Tijdens de tweede wereldoorlog vernam men in Hongarije dat, op hun beurt, de Vlaamse kinderen honger leden en...ze zonden naar hier lekkere witte bloem, die we hier niet meer kenden. Er werden droge koeken van gebakken en in de scholen uitgedeeld. In Niel, waar ik toen les gaf, duurde het slechts twee dagen en dan... "amen en uit", want de Duitsers lustten ook witte koeken. Ze namen ze ons af, maar daar konden de Hongaren helemaal niets aan veranderen.

Hombeek heeft zich in 1924 langs zijn beste zijde getoond. Ik ben er echter van overtuigd: moest heden ten dage een dergelijke oproep komen om hongervrijdende kinderen op te nemen, ze zouden opnieuw een thuis vinden bij velen!

CARMOSTEYN EN LOCQUET HOREN BIJ ELKAAR !

*Carmosteyn met zijn pachthoeve in de 18de eeuw geschilderd door **Hendrik de Cort** (°1742 in Antwerpen - †28 juni 1810 in Londen) was een Vlaamse landschapsschilder en tekenaar, beroemd voor zijn topografische schilderijen van landhuizen, kastelen, kathedralen.*

Kaartboek 13 Jan Van Acoleyen 1712 - Bezittingen burggraaf Locquet: 1. kasteel 2. kasteelhof met grachten 3. beemd 4. pachthof 5. boomgaard 6. lindebomendreef + aanliggend: 7.Zenne 8.Leliëndaal

Ferrariskaart 1777: nr. 1 Carmosteyn ("Château d'Hombeek") nr. 2 Molen van Carmosteyn nr. 3 Zenneloop in 1777

*Het einde van de 18de eeuw was in onze gebieden een vrij onstabiele periode. Het toenmalige België bestond toen grosso modo uit de Oostenrijkse Nederlanden (dit omhelsde het Hertogdom Luxemburg, het **Hertogdom Brabant**, het Graafschap Henegouwen, het Graafschap Vlaanderen), **het Prinsbisdom Luik** en het Hertogdom Bouillon. In opdracht van keizerin Maria-Theresia en Keizer Jozef II werden de Oostenrijkse Nederlanden gekarteerd onder leiding van generaal Joseph-Jean-François graaf de Ferraris (1726 -1814).*

Voorgeschiedenis en politiek kader

Tijdens de periode waarin de geschiedenis van Carmosteyn en de Locquets zich afspeelt was Hombeek verdeeld in twee heerdijen: **Neerhombeek** het oostelijk gelegen gebied van Hombeek (de Zennevallei en de huidige dorpskern) grenzend aan Mechelen en Leest en **Ophombeek (Smalbrabant)**, westelijk gelegen in Brabant, palend aan Zemst en Kapelle op den Bos. Neerhombeek behoorde samen met de dorpen Hever, Muizen, Leest, en Heffen tot de **Heerlijkheid Mechelen**, die vanaf 910 toebehoorde aan **het Prinsbisdom Luik**. Ophombeek daarentegen behoorde tot **het Hertogdom Brabant**. De prinsbisschoppen van Luik hebben de heerlijkheid Mechelen regelmatig verpand voor financieel gewin aan: rijke adellijke families, aan de hertogen van Brabant en Henegouwen, aan het graafschap Vlaanderen ...

De afstand tussen Mechelen en Luik was niet bevorderlijk om een goed beheer vanuit Luik te verzekeren en anderzijds hadden de prinsbisschoppen van Luik in deze woelige periode zelf andere zorgen.

In de tijdperiode waarin onze geschiedenis van Carmosteyn begint, werd de heerlijkheid Mechelen door de prinsbisschoppen van Luik verpand aan de steenrijke adellijke familie Berthout. Gebruik makend van deze toestand werkten de Berthouts zich op als "Heren van Mechelen".

In 1308 sloot Theobald van Bar, prinsbisschop van Luik, een nieuwe overeenkomst met Gielis Berthout, Heer van Mechelen, omtrent hun wederzijdse rechten over de heerlijkheid Mechelen. In dit akkoord werd o.m. bepaald dat Hever, Muizen, Leest, Neerhombeek, Heffen, Nekkerspoel met hun aanhorigheden, ten eeuwigen dage tot de vrijheid Mechelen zouden behoren en dat de benoemingen van schepenen en de schepenvonnissen er onder de wet van Mechelen zouden staan. Dit was het einde van de schepenbank in Neerhombeek. De schepenen vervielen tot gewone gezworenen en behandelden enkel nog plaatselijke aangelegenheden.

Ophombeek of Smalbrabant hing, zoals wij hierboven zegden, af van de hertogen van Brabant. In 1561 verpandden onze vorsten het goed aan Laurens de Rycke, die door zijn zoon Jan werd opgevolgd.

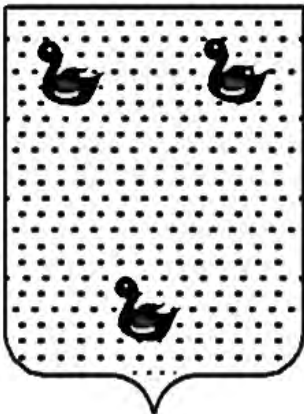
In 1603 kocht Daneel Pellekens verpanding van de heerlijkheid en 1614 loste Daneel deze terug in. Ophombeek keerde naar de vorst terug.

Geschiedenis van Carmosteyn en zijn bewoners

Het Château d' Hombeek, gelegen in de Neercauter, bij de Senne bestond uit : "*een groot steynehuys van plaïsance, alomme omwaertert enden uyten waeter opgemetst ende staende in breede hofgrachten. Het omwaterde kasteel heete : Carmosteyn, Kermansteyn, Kermanshuys*". Het heeft zijn naam te danken aan de oude adellijke Mechelse familie Kerremans, die het meer dan twee eeuwen bewoonde.

Begin 14de eeuw bezat de familie "van Stalle" nabij Leliëndaal, een landgoed met de naam "**Het Steenken**". In 1340 schonk **Elisabeth van Stalle** de gronden met een oppervlakte van 32 bunder (+/- 40 ha) als bruidsgeschenk aan haar echtgenoot **Willem Kerremans**, zoon van Jan Kerremans schepen van Mechelen. Tegen de Zenne aan, bouwden zij op hun domein een prachtig slot: "Kerremans-Steen" (Kerremanssteyn). Het zou meer dan twee eeuwen in het bezit blijven van het geslacht Kerremans en naar hun eigenaars "Kerremanssteen" genoemd worden. Zeven generaties Kerremansen bewoonden het "Château d' Hombeek", naam zoals het op de kaart van Ferraris (1777) vernoemd staat.

De familie Kerremans

Willem Kerremans (°1300 †1359) met echtgenote Elisabeth van Stalle

Gilles Kerremans (°1340 † ?) heer van Steen bij Leliëndaal, schepen van Mechelen in 1389, gehuwd met Johanna Van Heymbeke

Hendrik Kerremans (°1385 †1431) schepen van Mechelen in 1417 en 1429, gehuwd met Elisabeth van Voosdonck

Philip Kerremans (°1435 †1507) heer van Waesbeke en Ghestel, lid van het Mechels magistrat, gehuwd met vrouwe Margaretha Radevaerts

Ridder Jan Kerremans (°1470 †1513) heer van Waesbeke en Ghestel met edelvrouwe Elisabeth van Oostenrijk

Ridder Willem Kerremans (° ? † 1550) getrouwd met Margaretha d'Azinari

Philip Kerremans, heer van Waesbeke gehuwd met Joanna Van der Hert. Kerremanssteyn.

De dochter van Philip Kerremans, **Anna Kerremans**, erfde het goed Carmosteyn met het kasteel omstreeks 1618. Anna huwde op 21 oktober 1624 met **Robert de la Tour**, heer van Mariencourt en Steenwerpe. Op 16 februari 1641 werd Ophombeek ofte Smalbrabant opnieuw in pand gegeven door de Spaanse koning, Filips IV, aan Robert de la Tour, die het overdroeg aan **Julius de Boccabella**, die getrouwd was met oudste dochter van Robert: **Maria Margareta**. Julius die in Spanje fungeerde als secretaris van Spaanse koning en later griffier werd aan het Feodale Hof van Mechelen kocht de heerdij Ophombeek voor 2300 pond plus nog éénzelfde bedrag voor de registratie van de verbintenis.

Bron: Inventaris van de archieven van het Feodaal Hof van Brabant, t 1, p 89, L. Galesloot en op p 84 daarvan, vermelding van een notariële akte van 16 februari 1641 waarin Robert, René en Jeanne de la Tour, zijn repectievelijke schoonbroers en schoonzus afzagen van het recht op aanspraak, aangezien de betaalde geldsom betaald werd door messire Julius Boccabella". Julius verfraaide het kasteel met de aanleg een tuin en een boomgaard.

Karel de Boccabella, de oudste zoon van Julius, volgde zijn vader op. Hij stond Ophombeek af aan zijn jongere broer **Jan Baptist de Boccabella**, die in 1669 overleed en 11 minderjarige kinderen naliet.

De familie Arrazola de Oñate

Familiewapen van de Arrazola's: een uitgerukte groene eik met 2 horizontaal boven elkaar geplaatste wolven.

De heerdij Ophombeek werd in 1670 overgedragen aan **Ridder Jean Jacques Arrazola de Oñate** (1615-1688). De familie Arrazola de Oñate was een Spaans adellijk geslacht, afkomstig uit Oñati, nu nog steeds een bezienswaardig stadje in het Spaanse Baskenland. Juan Alexandro Arrazola de Oñate werd rond 1580 geboren en kwam als secretaris van Isabella van Spanje met de hofhouding mee naar de Zuidelijke Nederlanden. Isabella trad in het huwelijk met aartshertog Albrecht van Oostenrijk die in haar naam de zuidelijke Nederlanden bestuurde. In 1654 benoemde aartshertog Leopold-Willem van Oostenrijk, toenmalige gouverneur van de Spaanse Nederlanden, de zoon van Juan Alexandro, **Jean Jacques Arrazola de Oñate (1615-1688)**, tot raadsheer en rekenmeester van de Rekenkamer van Brabant en tot lid van de Raad van Financiën te Mechelen, waar hij in contact kwam

met de toenmalige voorzitter van de Grote Raad van Mechelen: **Jan Antoon Locquet**. De Grote Raad van Mechelen was het hoogste rechtcollege van de Zuidelijke Nederlanden. Voor 1616 vergaderde die in het Schepenhuis van Mechelen en nadien in het Hof van Savoye aan de Keizerstraat. De Raad was samengesteld uit: één voorzitter of president, zestien raadsleden, één procureur-generaal, één substituut-procureur-generaal, één advocaat-fiscaal, een tiental bezoldigde secretarissen, twee of drie griffiers, advocaten en ten slotte ook deurwaarders. Alle raadsleden werden benoemd door de vorst uit een kandidatenlijst van de Raad zelf. Zij moesten licentiaat of doctor in de rechten zijn.

De familie Locquet

familiewapen

wapen ridder

wapen graaf

De Locquets voerden in hun wapen drie naast elkaar geplaatste gouden spitsruiten op een blauwe achtergrond.

Jan Antoon Locquet

Jan Antoon Locquet, heer van Impel, kocht de heerlijkheid Ophombeek van Jean Jacques in 1671 en werd de nieuwe Heer van de Ophombeek. Op 7 januari 1676 werd hij tot **ridder** verheven en werd hij gemachtigd twee gouden leeuwen met de banieren van Locquet en Taets bij zijn wapen te voegen. Jan werd te Brussel geboren rond 1610 als zoon van Guillaume Locquet en van Petronella Taets van Amerongen. Hij huwde Maria Christina Caesar (alias De Keyser) uit Brussel. Ze was de dochter

van Jules Caesar, advocaat bij de Grote Raad en Margaretha van Rietenbosch. Hij studeerde filosofie en daarna rechten aan de oude universiteit van Leuven. Van 1634 tot 1637 was hij hoogleraar filosofie aan dezelfde universiteit. Vervolgens werkte hij voor de Spaanse overheid als jurist in de Spaanse Nederlanden. Vanaf 1661 werkte Locquet voor de Hoge Raad van de Admiraliteit van Spanje in Brussel. In 1663 verhuisde hij naar Madrid. Daar zetelde hij in de Koninklijke Hoge Raad der Nederlanden en Bourgondië, die de Spaanse koning moest adviseren over de finances en benoemingen in de Spaanse Nederlanden. Na een verblijf van 6 jaar in Madrid, keerde Jan Antoon terug naar Mechelen (1669) met de patentbrieven van zijn benoeming tot voorzitter van de Grote Raad van Mechelen op zak (1670). Als opvolger van Adrien de Noyelles werd Jan Antoon Locquet de 15de voorzitter van de Grote Raad van Mechelen. De Grote Raad was toen al gehuisvest in het ons allerbekende "Hof van Savoye". Locquet beleefde het hoogtepunt van zijn carrière als jurist en rechter in de Spaanse Nederlanden. Om zijn uitstekende diensten verleende koning Karel II hem in 1681 de titel van burggraaf met daarbij de vrijheid om de bezittingen te kiezen waaraan hij deze titel wilde hechten. Jan Antoon Locquet koos voor: **"Burggraaf van Ophombeek alias Smalbrabant"**.

Hij overleed te Brussel op 22 maart 1687 en werd onder het koor van de Hombeekse parochiekerk begraven. Bij graafwerken voor de centrale verwarming in de kerk door de Firma VAGO in 1956 legden arbeiders onverwacht het graf van de Locquets bloot. Gerard Vercammen die als metselaar in de ondergrondse tunnel van dienst was, vertelde dat hij drie stoffelijke resten zag en dat de burggraaf in groot ornaat nog herkenbaar was aan zijn sporen en mantel. Bij de blootstelling aan lucht verpulverde deze echter tot stof.

De riddersporen van Jan Antoon Locquet in bronze doré worden nog steeds zorgvuldig bewaard door onze Heemkundekring Hoembeka. In de zuidbeuk van de Hombeekse Sint-Martinuskerk, recht tegenover het St.-Martinusschilderij, prijkt het marmeren epitaaf van onze burggraaf. Het wordt bekroond door zijn wapenschild met de burggrafelijke kroon, geflankeerd door twee geluipaarde leeuwen. Onderaan ziet men het medaillon met zijn borstbeeld. Het sierlijke kunststuk had oorspronkelijk zijn plaats tegen de noordermuur van het hoogkoor.

Jan Antoon Locquet liet een enige zoon na:

Jan Michiel Locquet

Michiel werd geboren op 24 september 1653 te Mechelen op de Wollemarkt in het huis van Margaretha van Rietenbosch, de moeder van weduwe Maria Christina Caesar. Hij werd gedoopt in de St.-Romboutskathedraal. Hij was 29 als hij huwde met Antonia Francisca van der Linden, dochter van baron Jan Philip van der Linden d'Hoogvorst en vrouwe Francisca van der Eycken, dochter van de burgemeester van Brussel. Het huwelijk werd voltrokken in Brussel op 2 januari 1682. Als huwelijgscadeau schonk vader Locquet de bruidegom de titel van burggraaf en het burggraafschap Hombeek. Maar hij had nog meer in peto voor zoontje lief.

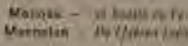

Vader Jan Antoon had via zijn goede relaties bij de Raad van State van Brussel voor zijn zoon Michiel de benoeming tot "Schout van Mechelen" verkregen, in opvolging van schout Marten Ignaas de Hornes. De benoeming was bekrachtigd in Madrid en stond beschreven in zijn patent-brief. Een schout was naast de 12 schepenen de belangrijkste ambtenaar van het magistratuur, zeg maar stadsbestuur. Hij riep de rechtbank samen en zorgde voor de uitvoering van de vonnissen. Daarnaast had hij ook een taak als militair leider en toezichter op het stadsbestuur in naam van de vorst. Het magistratuur van Mechelen stond voor schut. "Een burggraaf van Smalbrabant, waarmee Mechelen sinds jaar en dag problemen had qua betalin-

gen van stadsaccijnzen o.a. op bieren en wijnen, schout ... van Mechelen ...? Dat was niet te verteren voor het Mechelse magistratuur. Bijna 3 jaar lang werd de eedaflegging van de burggraaf met allerlei uitvluchten uitgesteld, maar na sterk aandringen en de formele verplichting van de Geheime Raad in Brussel, werd het magistratuur verplicht om de eed toch af te nemen op 3 oktober 1685. De tekst van de aanmaningsbrief was een blamage voor het magistratuur van Mechelen:

"Geliefde en welbeminde heren communiemeesters en schepenen van de stad en district Mechelen, We werden op de hoogte gesteld dat er van uwentwege een langdurige aversie is geweest betreffende de eedaflegging en het in functie nemen van de heer Jean Michel Locquet, waartoe we u bevolen hebben. Velen onder u hebben hun verantwoordelijkheid ontlopen. Alhoewel het u is geboden, hebt u geveinsd dat ge niet thuis waart en daardoor de eed niet hebt kunnen afnemen. Deze handelwijze heeft onze Luitenant Gouverneur en Kapitein Generaal van de Nederlanden ten zeerste ontstemd. Ge hebt uw plicht verzuimd. Daarom bevelen we U morgen 3 oktober in de voormiddag te vergaderen en zonder de minste uitstel, de genoemde Heer Jean Michel Locquet in de bevolen functie aan te stellen op de wijze zoals het hoort".

De ambitieuze, koppige schout had zijn slag thuisgehaald, maar de samenwerking met het magistratuur verbeterde er niet op. Het regende processen en tegenprocessen.

A black and white photograph of a grand, ornate building facade, likely a church or government building. The building features a large central archway with a statue on top, and many windows. A large crowd of people is gathered in front of the building.

Oproer in Mechelen die schout Jean Michiel Locquet bijna het leven kostte (1718)

ze dit wensten. Op 19 juli 1717 dienden de ambachten een verzoek in, dat de graanhandelaars en schippers zou verplichten om de overslag binnen de stad te doen, met tussenkomst van de buildragers, lijntrekkers en graanwegers. Ze riepen daarbij artikel 1 in van de ordonnantie van 23 oktober 1713 en verwezen naar de verplichte betaling van invoeraccijnzen aan de stad, die schippers en de kooplieden wilden omzeilen. Op 13 juni 1718 in de voormiddag, trokken de dekens en de suppoosten van het buildragers-

9

en lijntrekkersambacht naar het stadhuis. Met geweld verschaften ze zich toegang tot de vergaderzaal van het magistraat. Gewapend met messen, degens, stokken en stenen, maakten ze zich meester van de voor- en de achteringang, zodat niemand van het magistraat kon ontkomen.

"Morrend, dreigend en vloekend en met hun hoeden nog op hun hoofd" gijzelden ze de leden van het magistraat drie uur aan een stuk. De ambachtslieden waren woedend omdat schippers en kooplieden graan kochten in het land van Waas, Dendermonde, Aalst, Ath, en dergelijke en het dan per schip naar het Zennegat, de Vrouwevliet of *"een uur beneden de stad"* brachten. Hier werd dan vrijdom verkregen. De schippers sloegen het graan zelf over op lege schepen die ermee verder voeren.

De magistraatsleden vroegen drie dagen uitsstel om te beraadslagen, maar de ambachtslieden gaven te kennen dat ze niet buiten mochten voor ze een uitspraak deden. Om twaalf uur wilden de schepenen de zaal verlaten, zeggende dat ze een vonnis onder dwang niet konden uitspreken. De buildragers vielen twee schepenen aan en dreigden ze van de trappen te gooien. Secretaris Van der Zijpen kon ontkomen, maar werd achtervolgd tot in de Koeystraat, waar hij een schuilplaats vond bij een kleermaker.

Om twee uur werd *"eene provisionele ordonnantie ten laste van de schippers ende kooplieden van graenen deser stad"* door notaris van Slabbeck op de Grootbrug afgekondigd. Vanaf nu werd het *de schippers ende kooplieden van graenen verboden eenigen overslagh van graenen te doen vier mijlen in de ronde*.

Ter compensatie van de geleden verliezen, trokken leden van het buildragers- en lijntrekkersambacht naar de huizen van de desbetreffende kooplieden en troggelden hen, onder bedreiging van hun huizen te plunderen of in brand te steken, aanzienlijke sommen geld af. Bij verschillende huizen werden ruiten ingeslagen en andere vernielingen aangebracht. De zaak werd door het magistraat in handen gegeven van schout Locquet die op zijn beurt Markies de Prié, de gevolmachtigde minister, inlichtte. De voorzitter van de Grote Raad van Mechelen De Baillet, stuurde een verslag van de gebeurtenissen naar koning Karel VI.

Op 17 juni kwam het bevel dat de grootste *"belhamels"* in hechtenis moesten worden genomen. Burgemeester De Ramré, voorzitter De Baillet, burggraaf Locquet, stadspensionaris Rossignol en kolonel Devenitz beslisten dat de schuldigen de nacht van 18 op 19 juni zouden worden aangehouden. De beslissing werd echter uitgesteld omdat men geen zekerheid had over de tijdige aankomst van de hulp troepen, die men had gevraagd om het stadsgarnizoen te versterken, dat slechts uit 170 mannen bestond. De nacht van 19 op 20 juni kwamen: een door Markies de Prié gestuurde compagnie grenadiers, een eskadron dragonders en een eskadron ruiters (150 in totaal) in Mechelen aan. De woningen van oproerkraaiers Hendrik Colins, Jan Bertels, Christiaan van den Berghe, Cornelis Cabuy, Nikolaes Vermeyelen, Pieter en Jacobus Coes, Louis Lorrekens, Engel Pauwels en Carel Eyckens werden opengebroken en doorzocht, maar het lukte de troepen slechts Louis Lorrekens, Christiaan van den Berghe en Carel Eyckens op te pakken en naar de gevangenis te brengen. De anderen konden ontkomen.

De volgende morgen om zes uur werden *"aen den deelcant oft seyde des waters de horens geblazen om het volk te verzamelen en 'tot opstant te verwecken"*. De menigte trok naar de Grote Markt, waar het bevel werd gegeven aan de troepen, die zich aldaar verzameld hadden, om het volk uiteen te drijven. (Vervolg in FLASH 2021-1)

Tekst: Herman Van Lint

Bronnen : Geschiedenis der Gemeente Hombeek F. De Ridder

't Ridderke 18de jaargang 2003 nr. 3 en 4 Ward De Kempeneer

Archief Heemkundekring Hoembeka

Heraldiek der Gemeenten van Klein-Brabant J. Melkenbeeck

Heerlijkheid Mechelen J.M. Debois

Raadszaal op de eerste verdieping van het oude stadhuis

IN MEMORIAM

+
27 december- 2019
Frans Reyniers (93 jaar),
weduwnaar van Adeline Trogh.

+
17 maart 2020
Jozefa Meys, (79 jaar),
moeder van Lieven Van Lint.

+
20 maart 2020
Frans Wachters (87 jaar),
echtgenoot van Jacky Callaerts.

+
15 mei 2020
Odil Mertens (86 jaar),
echtgenote van Pol Hendrickx.

+
22 oktober 2020
Frans Van Steen (88 jaar),
echtgenoot van Yvonne Ceuppens.

+
17.november 2020
Frans Beukelaers (88 jaar),
echtgenoot van Josephien Baetens.

+
23 November 2020
Renilde Polfliet (74 jaar)
echtgenote van Gustaaf Tuyaerts

2020

Zelfverzekerd als we waren, hoogmoedig bij wijlen, kon niets ons nog dreigen of storen: alles onder controle. Niet eens iets levend, een niemendalletje dat "Corona" ging heten, bracht ons terug met de twee voeten op de grond. Wij zijn nu het niemendalletje; dat realiseren we wel. Terug nederig.

In dit kapoerewiet jaar, gemaskerd, zonder contact of op veilige afstand, afscheid moeten nemen van getrouwe vrienden is de waanzin nabij. Dat alle activiteiten van de kring er moesten aan geloven door een virus, tot daar toe. Dat we er niet eens bij konden zijn - als in normale tijden - om ons oprecht meevoelen te tonen, is even onzinnig als triest.

We hadden met Sint-Maarten ook niet de kans om de trouwe vrienden die ons verlieten, te gedenken bij de viering. In gedachten waren we bij hen.

Met enkelen van hen was de band nog nauwer. Frans Reyniers, droeg Hombeek en zijn mensen diep in het hart. Hij schreef erover en hielp ons met teksten en prenten. Odil Mertens werkte daadwerkelijk mee bij organisaties en steunde haar man Pol die actief bestuurslid was. Frans Beukelaers was een pionier van bij het prille begin van Hoembeka. Hij deed veel archiefwerk en was een fervente verzamelaar. Hij schreef meerdere artikels voor ons.

Dat vergeten we nooit. Het verheugt ons "for ever".

Retouradres:

R. Schelkens
Bankstraat 158
2811 Hombeek

Driemaandelijks tijdschrift P209706

Afgiftekantoor 1980 ZEMST

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

de greef IIII
centrale verwarming

Gijsbeekstraat 64
2811 Hombeek
015 411557

info.cvdegreef@skynet.be

KANTOOR WILLIAM CORNETTE BVBA
VERZEKERINGEN - BANKZAKEN
BANKSTRAAT 7
2811 MECHELEN-HOMBEK
TEL: 015/414819 - FAX: 015/424092
william.cornette@portima.be

KROZ DESIGN & MARKETING

Waar u ook voor gaat,
wij gaan met u mee.

KBC Bank & Verzekering
Grote Markt 27
2800 Mechelen
015/298200
mechelen.centrum@kbc.be

Bank & Verzekering Wij gaan met u mee

Lilly's

Schoonheidssalon
0472 66 51 96

MEULDERMANS bvba
VERZEKERINGEN

meuldermans@skynet.be

Home 48412

COIFFURE NICOLE

Gemeentestraat 29
Hombeek

Mark Deckers
patisserie

Fr. Reynierstraat 44
2811 Hombeek
tel.: 015/41.25.76

